

Τῇ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μετάθεσις λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτὴ καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφαλται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμφάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

* * * * *

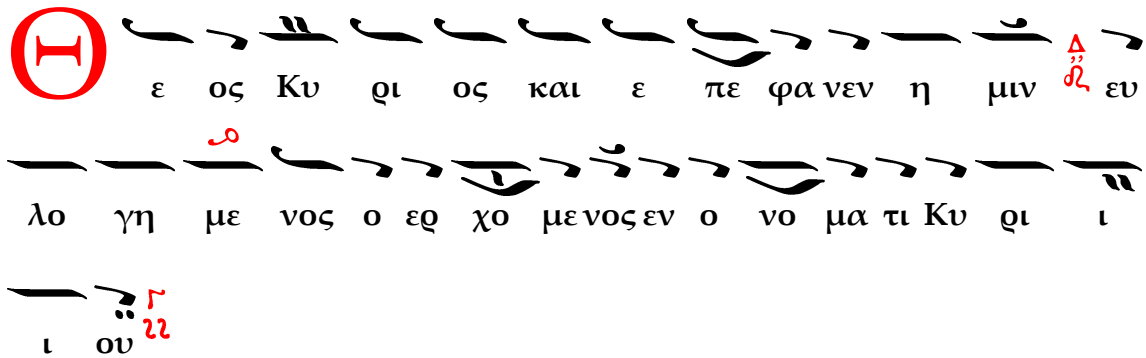
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

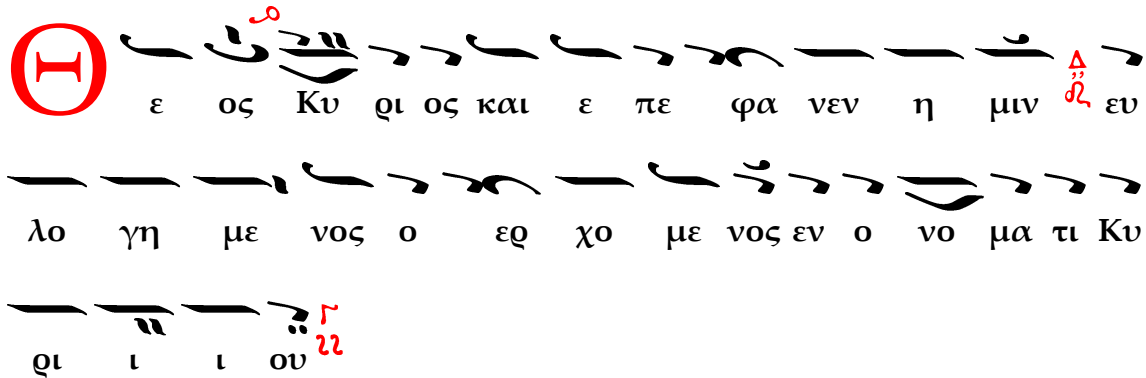
Ἦχος Ϟ Γα ϙ

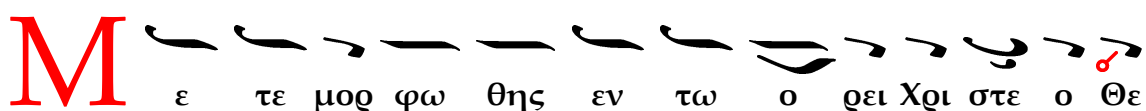
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος Ϟ Γα ϙ

ος ²² δει ξας τοις Μαθηταις σου την δοξαν σου καὶ θως ἡ δυ-
 ναν το ⁹ λαμψον καὶ ἡμιν τοις ἀμαρτωλοῖς το φως σου
 το αιδιον ²² πρεσβειαις της Θεο το οκ ^Δ φω
 το δοταδο οξαα σοι ²² (τρεις)

τὸ τέλος: ²² φω το δοταδο οξαα σοι οιοι ²²

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι ^Δ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

^{Πα} **Τ**ην των βρο των ε να αλλα γην την με τα δο ξης σου
^{Πα} Σωτηρ ^Δ εν τη δευ τε ρα και αιφρικτη της σης ε λευ
^{Πα} σε ως δει κνυς ^Δ επι τω ο ρως θα βωρ με τε μορ φω ω
^{Πα} ω της ^Δ Η λι ας και Μω σης συν ε λα α λθεν σοι ^Δ
^{Πα} τως τρεις των Μαθη των συν ε κα α λε ε σας ^Δ οι κα
^Δ τι δον τες Δε σπο τα την δο ξαν σου ^{Πα} τη α στρα πη
^Δ σου ε ξε στη ησαν ^{Πα} ο το ο τε τω ς ς τοις ^Δ το
^{Πα} φως σου λα α αμ ψας ^Δ φω τι σον τας ψυ χα ας η

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ε
 Πα Δι
 πι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης Ι
 Πα Δι
 η σου και νε φε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη ως
 Πα Δι
 σκη νη τς Α πο στο λς της δο ξης σς κα τε κα λυ
 Δι Πα
 υ ψεν ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον μη
 Δι
 φε ρον τες ο ραν την λαμ προ ο τη η τα της α προ
 Πα Δι
 σι τς δο ξης τς προ σω πς σς α ναρ χε Σω τερ Χρι
 Δι Πα
 στε ο Θε ο ος ο το ο τε τς σς τοις το φω ως
 Πα Δι
 σς λα α αμψας φω τισοντας ψυ χα ας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὕπερ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Εἴθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς.
(εἰς ἡ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, καὶ νῦν).
Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδος ἦκε.
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος Δ _β Βουξ. Ὁ εἰρμός.

X ο ροι Ισ ρα ηλ α νικ μοις πο σι ϵ _γ πον τον ε
ρυ θρο ον και υ γρον βυ θο ον δι ι ε λα σαντες ϵ _γ α
να βα τας τρι στα τας π ₉ δυσ με νεις ο ρω ωντες εν αυ
τω υ πο βρυ χι ς ϵ _γ εν α γαλ λι α σει ε με ελπον π ₉

α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

Ρ η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι

της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη

εν ε μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι

ως ε ξα στραπτω α προ σι τω εν α γαλ λι α σει μελ

πο ον τες α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασ

ται

Ι σχυν των ε θνων κα τε δεσθε ε φι λοι Μαθη ται

θαυ μα σθη σε σθε δε τω πλσ τω αυ των ο τι δο ξης

πλη ρσ σθε ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι ς

ε ξα στραπτων εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες α α

σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

Σ η με ρον Χρι ςος εν ο ρει Θα βωρ λαμ ψας α

μι δρω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το Μα

θη ταις πα ρε γυ μν χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρσ δε

πλη σθεν τες θει ας αιγ λης εν α γαλ λι α σει ε με ελ

πον ^π α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται ^θ

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ
πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ᾄσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον
καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ᾄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ
Μωυσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ παλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς
Θεότητος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

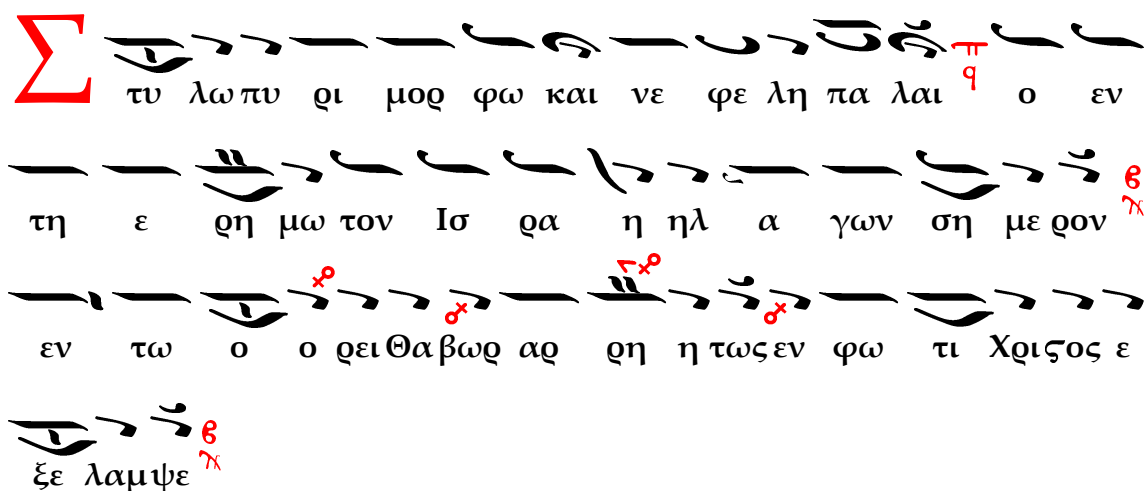
Ἦχος ^β Βου ^ς

Τ ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ^π και οι α
σθε νεν τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν ^θ δι
α τς ο το ε στε ρε ω ω θη εν Κυ ρι ω η καρ δι α

^θ (δίς)
μς ^γ

Ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε ^π την α
μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας ^θ πα λαι
φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σς ε θε ρς γη

^θ
σας ^γ

Δεύτερος Κανών. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῇ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίς)

Δόξα.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὃ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωυσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

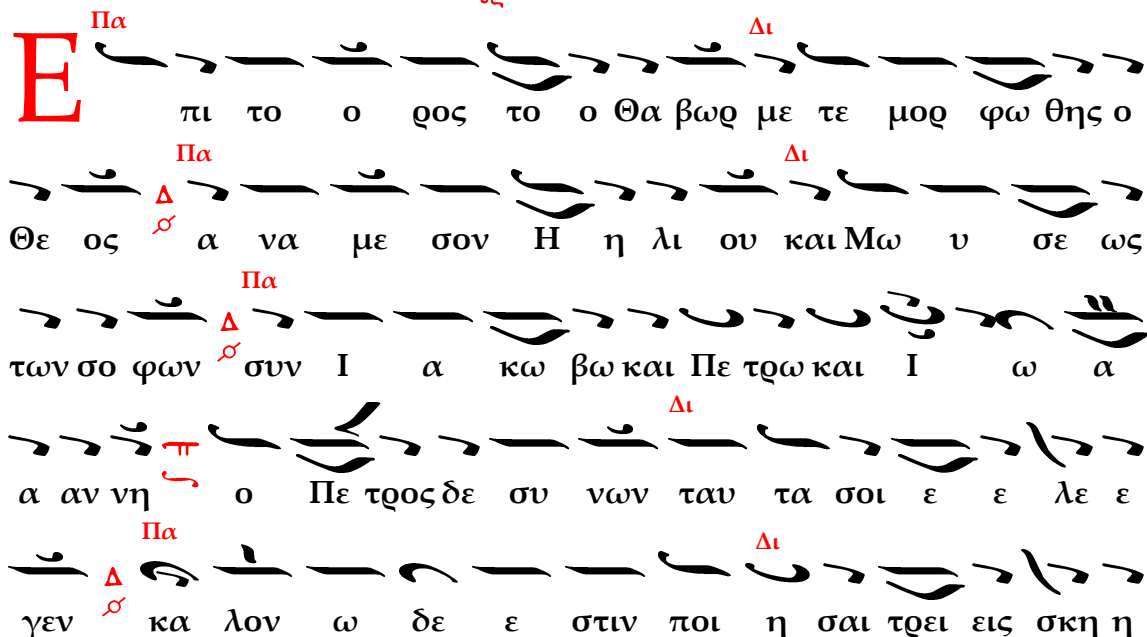
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

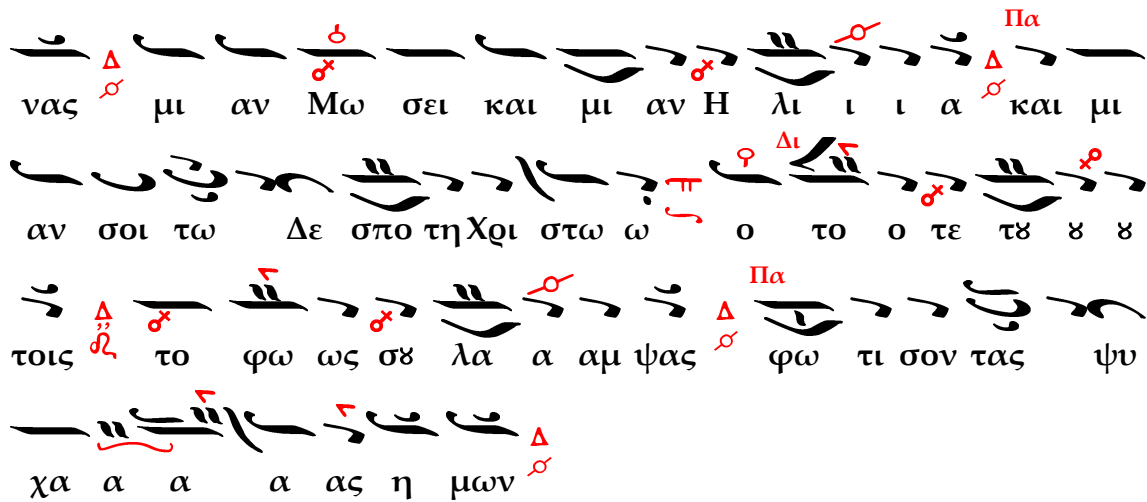
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

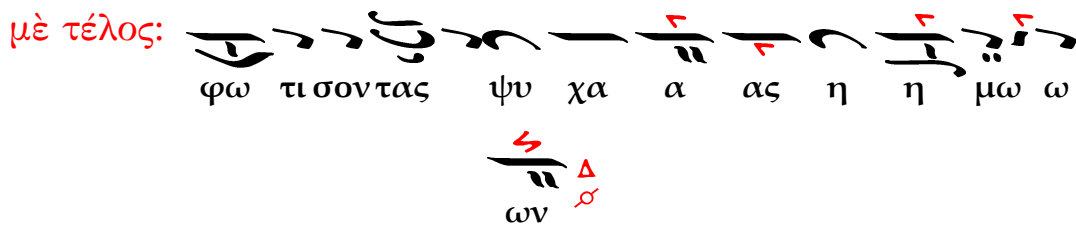
ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ λειψάνου (681) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. (†662)

Στίχ. Κινοῦσί σου, Μάξιμε, πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμεΐβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθῆκαν.

(τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου ἐκ τῆς κα' Ἰανουαρίου):

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κώνσταντος, ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι, διὰ

λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ Πρωτοασηκρήτου προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρουντῶν, καὶ διατάγματά τινα, τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευε, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφείς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσουπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητῆς ὕστερον γέγονεν. Εἷτα θείῳ ζήλῳ, ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαχθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν Μακαριώτατον Μαρτίνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς, τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας, συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν.

Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἰρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κάκειθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν.

Λέγεται δέ, μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὐθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν, ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεῖς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἐν τινὶ τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεῖς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κορωνάτου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Προσθεῖς τράχηλον εἰς τομὴν Κορωνᾶτος.

Κτείνει πολυτράχηλον ὕδραν, τὴν πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ὁσίας Εὐδοκίας, εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, συζύγου γενομένης τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἐν Παλαιστίνῃ εἰρηνικῶς τελειωθείσης. (†460)

Στίχ. Τόπους Ἁγίου ποθοῦσα Εὐδοκία,

Εὐρατο τέλος Πόλιν Ἁγίαν ἄνω.

Νῦν Σῶτερ ἢ πρὶν προσφόρως τῷ Πατρί σου,

Ἐμπροσθεν εἵπης Εὐδοκία σου, Πάτερ.

Ἡ εὐγενεστάτη αὕτη ψυχὴ θυγάτηρ ὑπῆρχε Λεοντίου τινος Ἀθηναίου φιλοσόφου, διδαχθεῖσα παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς εὐδοκίμως πᾶν εἶδος σοφίας καὶ παιδείας. Θαυμασθεῖσα διὰ τὸ ἦθος καὶ τὸ πνευματικόν αὐτῆς

κάλλος παρὰ τῆς Ὀσιωτάτης Πουλχερίας, ἐπελέγη ὡς σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀττικοῦ, τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηναῖς τὸ πρότερον καλουμένη. Αὕτη συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν Πανεπιστημίου, ἥτοι τοῦ Πανδιδακτηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἔτος 425.

Ὅτε δέ ἡ ὀσία Μελάνη ἦλθεν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῆς Εὐδοκίας καὶ ἐδίδαξε ταύτην πολλὰ περὶ τῶν ἁγίων τόπων. Ὅθεν ἡ εὐσεβὴς Βασίλισσα ἐπεσκέφθη προσκυνηματικῶς αὐτοῦς, ἔκτισε δὲ αὐτόσε λαύραν καὶ γυναικεῖά τινα μοναστήρια, ἀμιλλωμένη τὴν θεόστεπτον βασιλομήτορα Ἑλένην. Προσέτι ἀνεκαίνισε καὶ τὰ τεῖχη τῆς ἱερᾶς πόλεως, ἐπληρώθη δὲ οὕτω τὸ δαυϊτικὸν «ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών». Ἦγειρε δὲ καὶ ναὸν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐν στάδιον ἔξωθεν τῶν Ἱεροσολύμων, διαμείνασα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς ἁγίους τόπους καὶ ἐκεῖ ἱερῶς τὸ πνεῦμα παραδώσασα ἐν ἔτει 460.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σερίδου, κτίτορος τῆς ἐν Γάζῃ ὁμωνύμου μονῆς. (†543)

Στίχ. Ὅπου Σὺ, καὶ Σέριδος, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Δόξαν θεωρῶν, ἦν Πατὴρ δέδωκέ σοι.

Οὗτος ὁ θεόφρων καὶ θεοειδὴς Ὅσιος ἦτο κτίτωρ καὶ ἡγούμενος τοῦ μεγάλου ἐκείνου καὶ περιδόξου Κοινοβίου, τοῦ πλησίον τῆς Γάζης εὐρισκομένου, ὅπου καὶ ὁ μέγας Βαρσανούφιος καὶ ὁ ὀσιος Ἰωάννης ὁ προφήτης ἐξέλαμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου, ἀσκήσαντος μὲν τὸ πρότερον ἐν τῷ κοινοβίῳ τοῦ ἄνωθεν ἁββᾶ Σερίδου, ὕστερον δὲ συστησαμένου μονὴν ἰδίαν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁββᾶ Ἰωάννου τοῦ καλουμένου προφήτου, καὶ τὴν τελείαν σιωπὴν κατορθώσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†560-580)

Στίχ. Ἡ διάκρισις ἐν λόγοις σοῖς ἐρῶν,
ὦ Δωρόθεε, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Δοσιθέου τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὑποδειγματικῶς προσκολληθέντος καὶ μαθητεύσαντος τῷ ἁββᾶ Δωροθέῳ ἐν Γάζῃ. († αἰ.)

Στίχ. Τῆς ὑποταγῆς ὑπογραμμὸς ὠράθης,
Δοσίθεε, ἀγλάϊσμα τῶν ὑπηκόων.

Περὶ τοῦ θαυμασίου τούτου Δοσιθέου ὄρα τοὺς λόγους ἁββᾶ Δωροθέου, τοῦ καὶ γέροντος καὶ ἐπιστάτου αὐτοῦ, ἵνα μάθῃς πῶς ὁ μακάριος οὗτος ὑποτακτικὸς ἐστάθη ἄγαλμα πάσης ὑποταγῆς καὶ προθυμοτάτης ἀφοσιώσεως καὶ εὐπειθείας. Οὐκ ἀνερμηνεύτως δέ, οἶμαι, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Πλάστῃ ἀνέθηκαν καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐορτάζονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Σεργίου καὶ Στεφάνου, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μώλου.

Στίχ. Οἱ Ὅσιοι Σέργιος σὺν τῷ Στεφάνῳ,
Μονῆς τοῦ Μώλου ἐδείχθησαν προστάται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ παμμακαρίστου βασιλίσσης καὶ κτητορίσσης τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ

Παντοκράτορος Σωτήρος Χριστοῦ, Ειρήνης, τῆς διὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης μοναχῆς. (†1134)

Στίχ. Παντοκράτωρ δέδωκέ σοι Μονὴν ἄνω,

Ὡς κτητορίσση ιδίας Μονῆς κάτω.

Εἰ καὶ βασίλισσα, ἦν ξένη τοῦ βίου,

Εἰρηνώνυμος, ὀνομασθεῖσα Ξένη.

Αὕτη ἡ θεοφιλὴς βασίλισσα ἐγεννήθη ἐν Οὐγγαρίᾳ. Διὰ δὲ τὰ πλούσια αὐτῆς πνευματικὰ προσόντα καὶ δὴ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν ἐπελέγη ὡς σύζυγος τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων Ἰωάννου τοῦ Β΄ τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ καὶ Καλοῖωάννου ἐπονομαζομένου, ἐν ἔτει 1104. Ἐγέννησεν ὀκτώ τέκνα, τέσσερα ἄρρενα καὶ τέσσερα θήλεα. Ἀνωκοδόμησε τὸν ναὸν καὶ τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος ἐν Κωνσταντινουπόλει, συνάψασα τῇ μονῇ καὶ ἀξιολογώτατα ἰδρύματα, ἧτουν μέγα νοσοκομεῖον καὶ γηροκομεῖον. Καρεῖσα ἐν Βιθυνίᾳ μοναχῇ, ἐκοιμήθη ὁσίως, τὸ δὲ σκῆνος αὐτῆς μετεφέρθη εἰς τὴν περιπόθητον αὐτῆς μονὴν τοῦ Παντοκράτορος πρὸς ἐνταφιασμόν, ὅπου καὶ ὁ σύζυγός αὐτῆς μετὰ ταῦτα κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ποντιανοῦ, πάπα Ῥώμης, ἐξορισθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμίνου τοῦ Θρακὸς εἰς Σαρδηνίαν καὶ ἐκεῖσε ἀσθενήσαντος καὶ τελευτήσαντος. (†235)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κασσιανοῦ ἐν Ἰμόλῃ (Imola), ἀρνηθέντος τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ὑπομείνατος ἀργὸν θάνατον. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων Κεντόλλης (Centolle) καὶ Ἑλένης, πλησίον τοῦ Πύργου (Burgos) ἐν Ἰσπανίᾳ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κασσιανοῦ, ἐπισκόπου Τοδίου (Todi) ἐν Ἰταλίᾳ, μαρτυρήσαντος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Ἡρακλέους. (8' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰουνιανοῦ (Junian), κτίτορος μονῆς ἐν Μαίρῳ (Mairé, Poitou), καὶ εἷτα ἐρημίτου ἐν Σωλνὲ (Chaulnay) τῆς Γαλλίας. (†587)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ῥαδεγόνδης (Radegunde), βασιλίσσης τῶν Φράγκων, μονασάσης ἐν Πουατιέ (Poitiers) τῆς Γαλλίας. (†587)

Στίχ. Σοφὴ τὸ ἀμφοτέρων ἡ Ῥαδεγόνδη,

Κλέος ἐδείχθη βασιλισσῶν Φραγκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μυροδόχου (Muredach, Murtagh, Muiredach), πρώτου ἐπισκόπου Κιλλάλης (Killala) καὶ συστησαμένου τὴν μονὴν νήσου Ἰννισμυρράου (Innismurray) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (7' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Βιγβέρτου (Wigbert), ἡγουμένου τοῦ Ἑρσφέλδου (Hersfeld), καὶ Ἀγγλου

ιεροποστόλου ἐν Γερμανίᾳ. (†747)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἑρούλφου (Herulph), μοναχοῦ τῆς μονῆς Ἀγίου Γάλλου ἐν Ἑλβετίᾳ, εἶτα κτίτορος (764) τῆς μονῆς Ἑλλβάνγεν (Ellwangen) πλησίον τῆς Αὐσβέργης (Augsberg) ἐν Γερμανίᾳ, καὶ ἀργότερα ἐπισκόπου τῆς Λάνγρης (Langres) ἐν Γαλλίᾳ. (†785)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λουδόλφου (Ludolf), ἡγουμένου Νέας Κορβεΐας Βεστβαλίας ἐν Γερμανίᾳ. (†983)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὗρεσις (1547) τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ἐν Μόσχᾳ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1433)

Στίχ. Πάλιν Μάξιμος ἀνακινεῖ τὴν Μόσχαν,
Οὐχὶ μωρίαις, ἀλλ' ἐκταφῇ λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Βορονέζ, τοῦ ἐν Ζαντόνσκ θαυματουργοῦ. (†1783)

Στίχ. Τύχων τοῦ Ζαντόνσκ ἔτυχε Βασιλείας,
Δι' ἣν ἀγῶνας ἐτέλεσε μυρίους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ὥδῃ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδῃ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ αβδος εις τυυπον τμυστηριου παρα
λαμβανεται τω βλαστω γαρ προκρινει ει τον
ιερεια την στειρεν ουση δε πρωην εκ
κλησιανυν εξηνθη η σε ξυλον Σταυρου εις κρα
τος και στερωω μα

ὥδῃ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ισακη η κοα Κυριε της οικονομιας
σχατομυστηριον κατενοησατα εργα
σχα και εδοξα σα σχα την θεοτητα

ὥδῃ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
τα ααθη Χριστος ο βασιλευς και Κυριος
διου πεπτωκεν ο ξυλωα πατησας το
εν σοι δε λεασθεις Θεω τω προσπαγε εντισαο
κιτω παρεχον την ειρηνην ταις ψυχαις η
ημων

ὥδῃ 5'

Νοτιουθηροος εν σπλαα αγχοις πα
λα μας Ιω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τα σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στα 8 8 τα Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὥδῃ 5'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8 λα 88 ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γ88 ο μω στρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
μι ον αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη

τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοεῖτε Παῖται δες τῆς Τρι-
δος ἱσαριθμοὶ δὴ μιᾶς γον Πατὸς Θεοῦ
μνεῖ εἰτε τον συγκαταβαντα Λοογον και
το πυρ εἰς δρο οσον με τα αποιησαντα και υ
περ υψατε το παασιζωην παρεεχον
Πνευμα παναγιον εἰς τας αιωωω νααα
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων
τῆς ἑορτῆς.

Ὡδῇ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Οὗτος οὗτος σφαθροσε δειεχθη
Θεοσεκλαγωνσπροηληθεσαρκοφορος
ωςωφθηεπιγης και τοις ανθρωποις συν α

νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νομεν

Σ υν τρο μοι και νη φω το χυ σι ι α α
θρο ο ως οι Μα θη ται αι ελ λαμ φθε εν τες προς αλ λη
λς ε ω ρων και πρη νεις εις γην κα τα πε σο ον τες
σοι τω Δε σπο τη των α παν των προ σε κυ νησαν

Η χος εκ νε φε λης α νε πε μπε το θε
ο ο κτυ πος βε βαι ων το θα αυ μα ο Πα τηρ γαρ
των φω των ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη
το ος μς τοις Α πο στο λοις α νε βο α ου α κς
ε τε

Κ αι να α κα τι δον τες και πα ρα δο ξα φω
νη ης πα τρι κης ε νω τι σθε εν τες εν Θα βωρ οι τς
Λο γς υ πη ρε ται εκ μα γει ει ον τς αρ χε

τυ υ πδ ου τος υ παρ χει α νε βο ων ο Σω τηρ
ημων

Ε ι κω ων α πα ραλ λα κτε τδ Ο ον τος
α κι νη τε σφρα γι ις α α ναλ λοι ω τε Υι ε
Λο γε σο φι α και βρα χι ων δε ξι α Υ
ψι στδ σθε ε νος σε α νυ μνδ μεν συν Πα τρι τε
καιτω Πνευ μα τι

Δεύτερος Κανών. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Ε φρι ξε πα σα α κο η την α πορ ρητον Θε
δ δ συ γκα τα βα σιν ο πως ο Υ ψι ζος ε
κων κα τηλ θε με χρι και σω ματος παρ θε νι κης
α πο γα ρος γε νο ο με νος αν θρωπος δι ο
την αχ ραν τον Θε ο το κο ον οι πι στοι οι με γα λυ
νο ο μεν

Ι να σδ δει ξης εμ φα νως την α πορ ρητον δευ

τε ε ραν κα τα βα σιν ο πω ς ο Υ ψι ςος Θε
ος ο φθη ση ε στω ς εν με ε σω θε ων τοις
Α πο στο λοις εν Θα βω ρ Μω ση η συν Η λι α
τε αρ ρη τω ς ε λα μ ψας δι ο παν τε ε ς σε Χρι στε
ε με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Δ ευ τε μοι πει θε σθε λα οι α να βαν τε ς εις το
ο ο ρος το α γι ον το ε π ρ ρα νι ον α
ϋ λω ς στω μεν εν πο λει ζω ων το ς Θε ου και
ε πο πτευ σω μεν νο ι Θε ο ο τη τα α ϋ
λον Πα τρος και Πνευ μα το ς εν Υι ω μο νο γε νει ει α
πα ς ρα πτ ς ς αν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε θελξας πο θω με Χρι στε και ηλ λοι ω σας τω

θει ει ω σθ ε ρω τι αλ λα κα τα φλε ξον πυ

ρι α υ λω τας α μαρ τι ας μθ και εμ πλη σθη

ναι της εν σοι τρυ φη ης κα τα ξι ω σον ι να τας

δυ ο σκι ρ των με γα λυ νω ω α γα θε ε πα ρθ σι

α ας σθ

Καταβασίαι.

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

α γε ωρ γη τω σ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τϷ αυ ρθ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τϷ ρ γη

ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψθ με ε νθ προ σκυ

νθ ςν τε Ϸ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϷ ξυ υ υ λθ τω γε

νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α Ϸ αυ ρθ κα

τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νσσι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε
ε ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν
νη η η η του εν τω φα νεν τι φω τι ι
ι ι ι σου ου ου ου ου ου ση με ρον εν
Θα α βω ρι ι ι ι ω φως ει δο μεν το
ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε ε ευ μα φω
τα γω γον πα α σαν κτι ι ι ι σιν

Ἄλλοτερον

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο γε φω τος Πα τρος

α γεν νη τϛ εν τω φα νε ντι φω τι σϛ ση
 με ρον εν Θά βω ρι ω φως ει δο μεν τον Πα
 τε ρα φως και το Πνευ με φω τα γω γϛν πα σαν
 κτι σιν

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

ᾠχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ'. Βύζαντος.

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Π^{Νη} α ρε ε λα βε εν ο Χρι ι στος τον Πε τρον και Ι

α κω ω βο ον και Ι ω ω ω α α α αν νην

εις ο ο ρος υ ψη η λο ον κατ ι δι ι

Νη ι ι ι ι η ι ι ι αν και με τε μορ φω θη

ε εμ προ σθεν α αυ των και ε λα αμ ψε το προ ο

σω ω πον α αυ του ου ω ως ο η η η λι ι ι ι

ος τα δε ι μα τι α α αυ του ου ε γε ε νε

το λευ κα α α ω ως το ο ο φως και ω φθη η

σαν Μω υ ση ης και Η η λι ι ι ι ας μετ α αυ

του ου ου συλ λα α α λου ου ου ουν τες και νε

φε λη φω τει ει νη η ε ε πε σκι α σε ε ε εν

α α α αυ τους και ι δου φω ω νη εκ της νε

φε ε λης λε ε ε γου ου ου ου σα ου ου

ου τος ε ε στι ιν ο Υι ο ος μου ο ο α
 γα πη η τος εν ω η ηυ δο ο ο ο ο
 κη η η η σα α Αυ του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε
 τε

* * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις εν δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ξαν
 υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
 υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω να ι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

ος δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ

ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ

το α ι δι ον ²² πρε σβει αις της Θε ο το ο κ^Δ8 φω
το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι ²²

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ^Λπ^Δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ²²
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ⁸
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ⁸
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ²²

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος ^ΔΔι ^Θ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ
σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὥς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ϛζ' 8,)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μας α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι

αλ λη λδ ς ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι
αλ λη λσ 8 ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι
αλ λη λσ 8 ι α

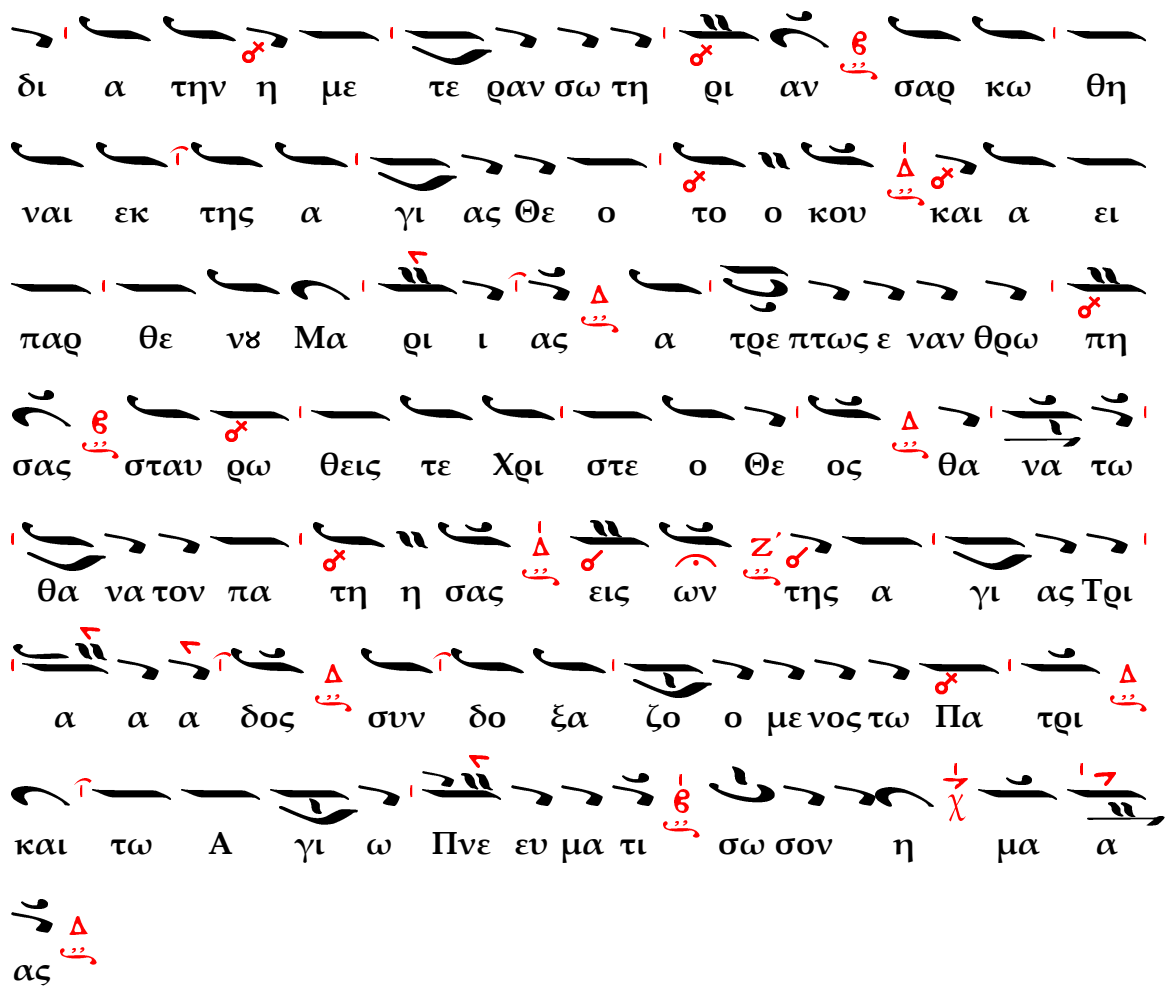
Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (πστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλ λον τας σοι
αλ λη λσ 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

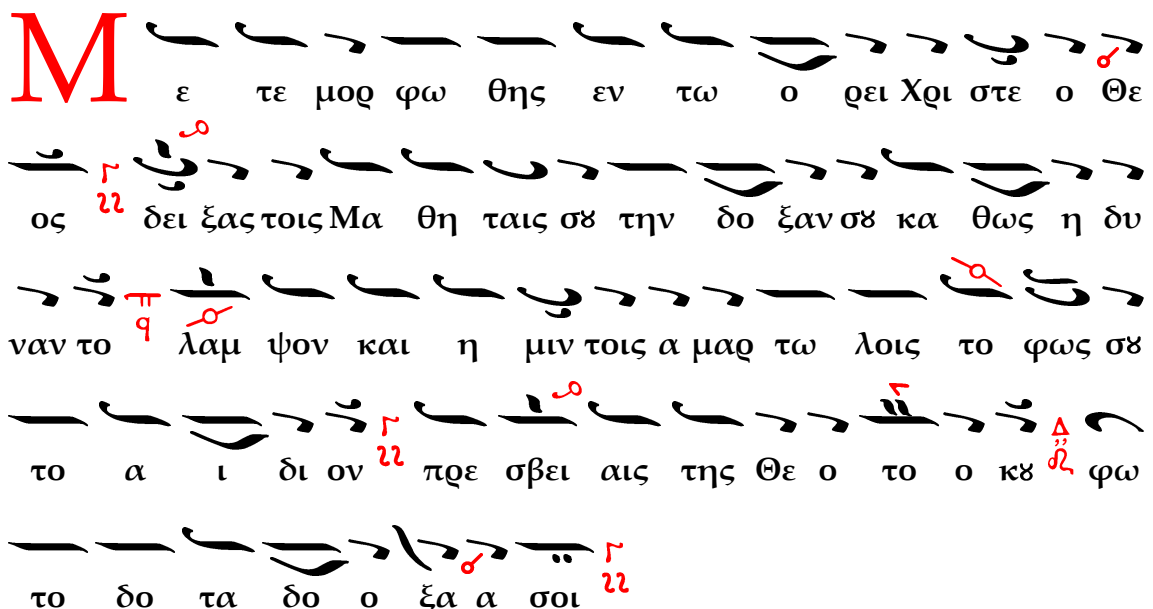
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ' 6)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ρει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω
το δο τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ρει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω
το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - ς

Θ α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι σε
α γααλ λι α σον ται σω σον η μα ας Υι ε ε Θε

ου ο εν τω ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Κυ υ ρι ε
εν τω φω τι σϑ ο ψο με θα φω ως σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω ο ρειτωθα βωρ με
τα μορ φω θεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος ρ Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σϑ την δο ξαν σϑ κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϑ
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κϑ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἦχος ᾠκτῆς Γα ϝ

* * *

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ

Τό τρίτον.

34

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε
ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α ρα α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ
υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
α α α α α α α α α α α α Α θα
α α α α α να α α το ος

Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος $\frac{L}{q}$ Κε δ

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ἱ α ^u_q A λλη η λ8 8 8
 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^φ_u_q A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^δ_u_q

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, ^u_q

καὶ τὴν ἀλήθειάν σου

^Δ_u_q εν εκ κλη σι ι ι α α

A α α γι ι ι ι ων ^δ_u_q

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ἱ α ^u_q A λλη η λ8 8 8
 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^φ_u_q A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^δ_u_q

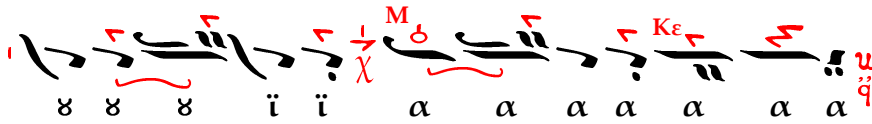
Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων ^u_q μέγας καὶ

φοβερὸς ἐστίν

^Δ_u_q ε πι παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ

κλω ω α α αυ τ8 ^u_q

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ἱ α ^u_q A λλη η λ8 8 8
 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^φ_u_q A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ἱ ἱ ἱ ἱ α ^δ_u_q

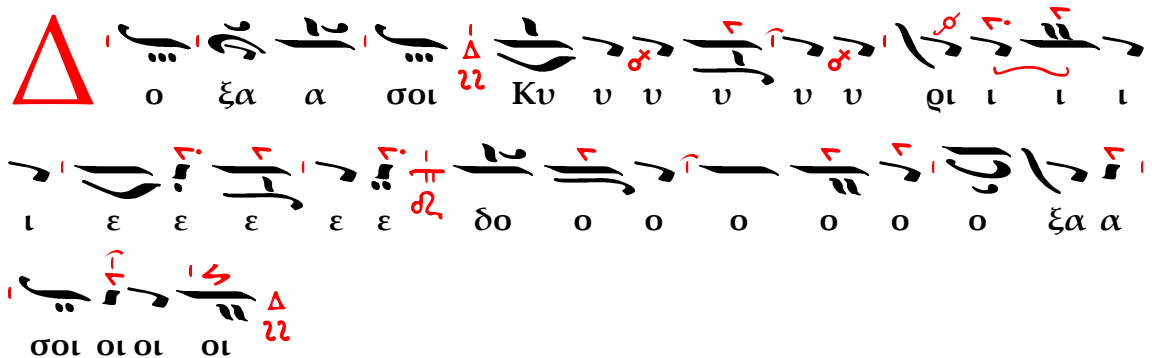
Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κδ' 13-28).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένη εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιήλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων νοείτω - 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, 17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεφάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ. 21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. 22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι. 23 τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· 24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 25 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. 26 ἐάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· 27 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 28 ὅπου γὰρ ἐάν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

Ἦχος ἰὺ Δι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἰχθὺς Ἰσὶς Νη

$$\Omega - \epsilon'$$

Ο Νη
Ι ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
Α Α Α Α Α Α Α Χε ε ε ε υε ε ε ε
Α Α Α Α Α Α Α Χε ε ε ε βι ι ι ι ι
ιμ μν υ υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ως ει
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον
τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η
η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α τρι α α α α α α δι τον τρι
σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α σαν την βι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε

ρι μνα α α ια α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

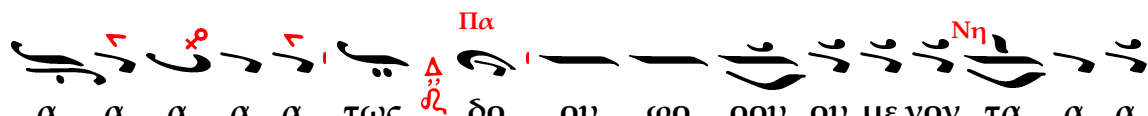
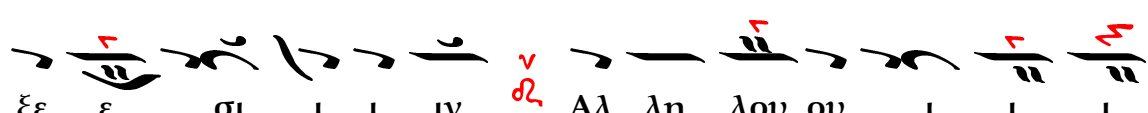
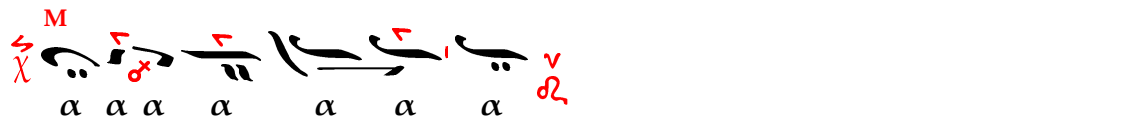
σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

α α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

 α α α α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α

 ξε ε σι ι ι ιν ^{Νη}Αλ λη λου ου ι ι ι

 α α α α α α α

^ΜἮχος ^{Πα}Νη

K υ ρι ε Ε λε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
K υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχ ^{Νη}Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχ ^{Νη}Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχ ^{Πα}Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχ ^{Πα}Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχ ^{Νη}Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχ 8 Κυ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σ

Λειτουργικά εἰς ἤχον Νη ς

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο 8 8 σι ον και α χω
ω ρι ι στον

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μ 8
8 8 και κα τα φυ γη η μ και αι αι ρυ
υ ση ης μ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Nη} λε ον ει ρη η νης^Δ θυ σι ι α αν^ν
αι νε σε ως^ν

Ε^{Nη} λε ον ει ρη νης^θ θυ σι αν αι νε ε^ν
σε ε ως^ν

Κ^{Nη} αι με τα τς πνευ μα το ος σς^Δ

Ε^{Δι} ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον^Δ

Α^{Nη} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον^ν

Α^{Nη} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα ββα ωθ^Δ πλη η ρης ο ρα νος^Δ και η γη η της
δο ξης σς^ν ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις^Δ ευ^ν

λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ς ω σαν να α ο
 εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

A ^{Nη}
 α α α μη ην

A ^{Nη}
 α α α μη η η η η η η ην

Σ ^{Nη}
 ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μν σε

Ευ λο γ ς ς μν Δι σοι ευ χα ρι στ ς ς μν

Κυ υ υ υ ρι ι ε ^{Nη} και δε ο με θα α α

σθ ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων

ιγ' Σεπτ. ,αθ'πς' Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

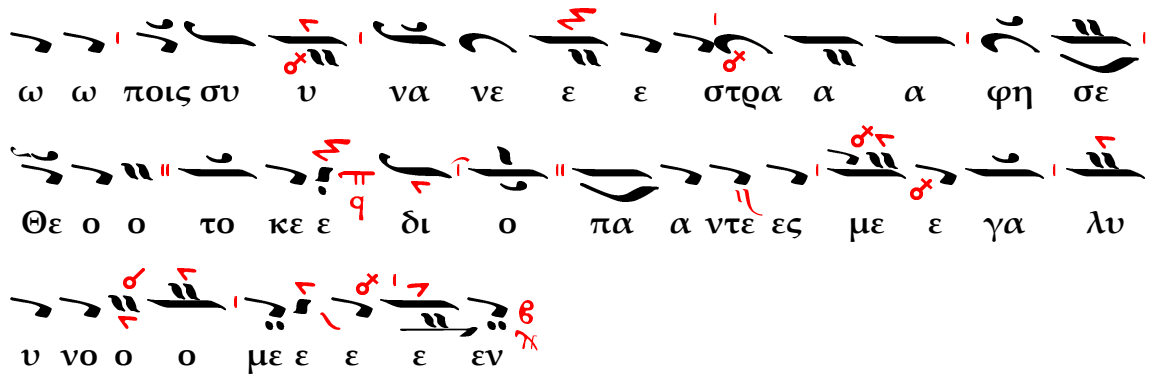
^{Ἦχος} Βου

O το ο ο ο ο κος σ ς α α φθο ο ρος

ε ε δει ει ει χθη Θε ο ο ος εκ λα α γο ο

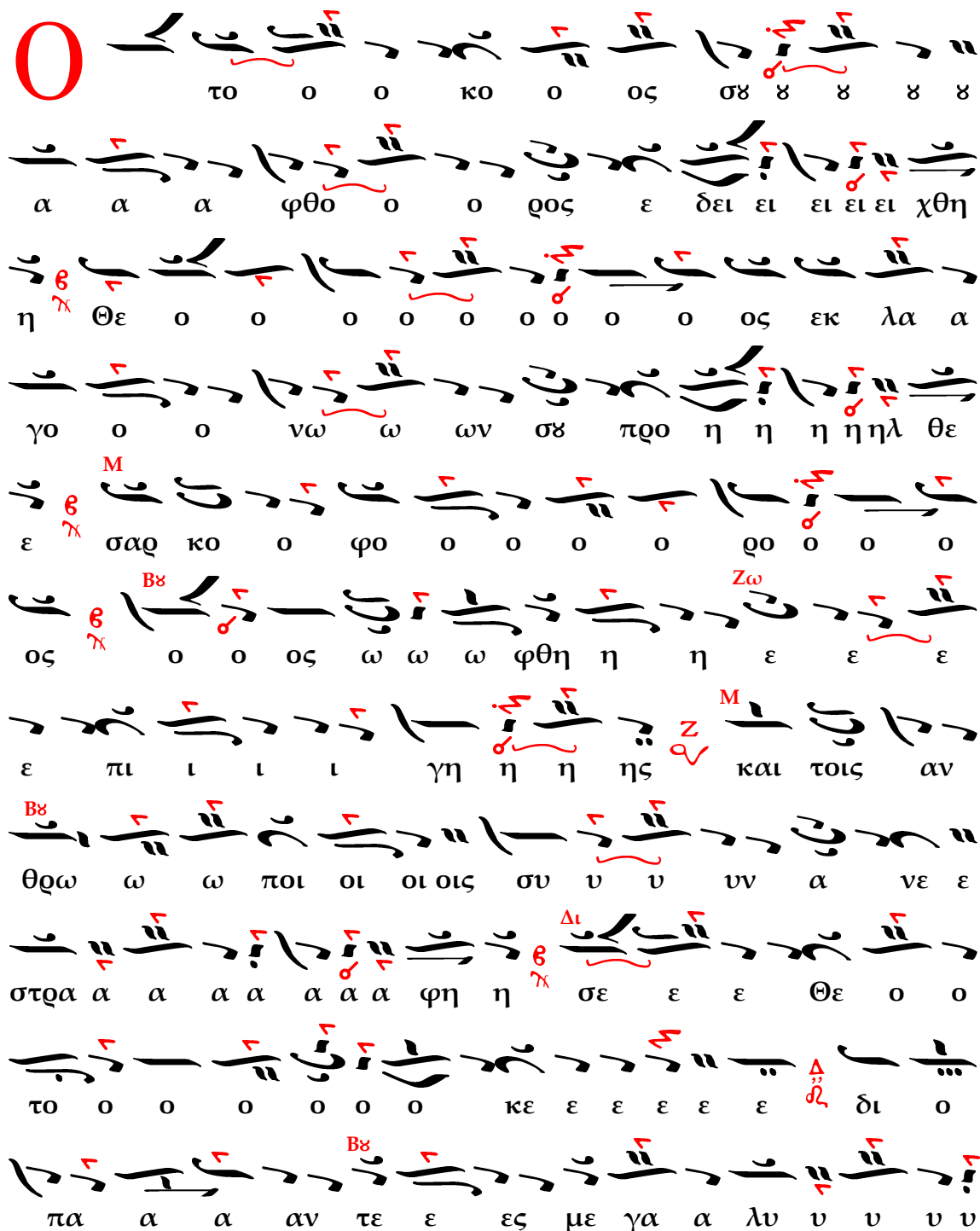
νω ων σθ προ ο η η ηλ θε ε σα α α αρ κο ο

φο ρος ω ως ω φθη η ε πι ι γης και τοις αν θρω

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

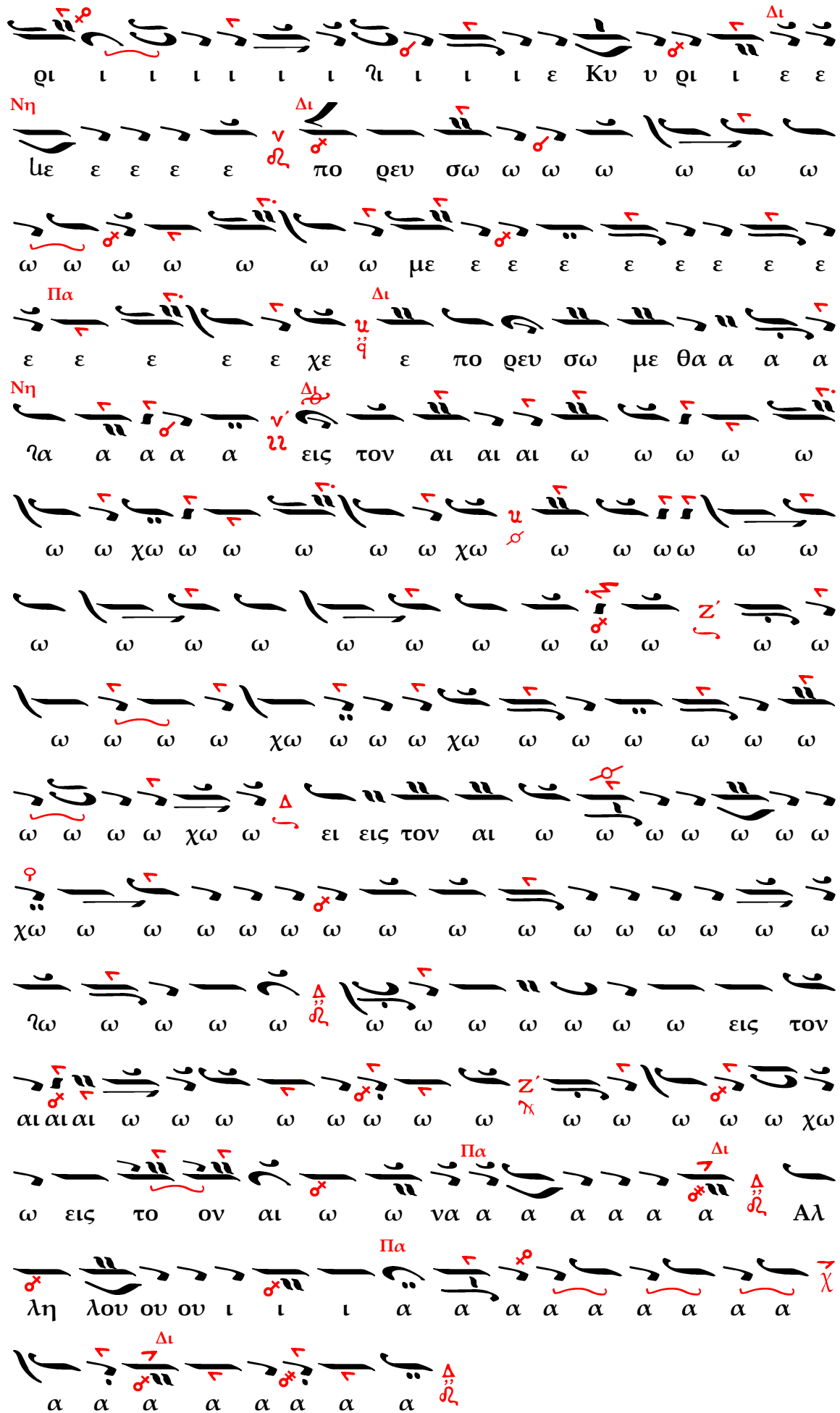
Ἦχος λ' Λατο

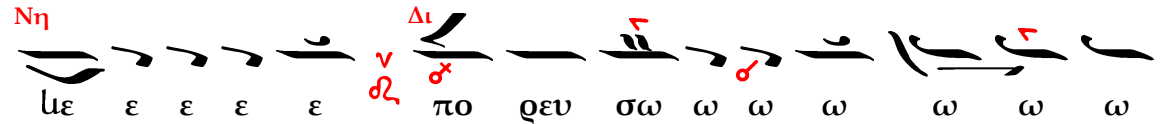

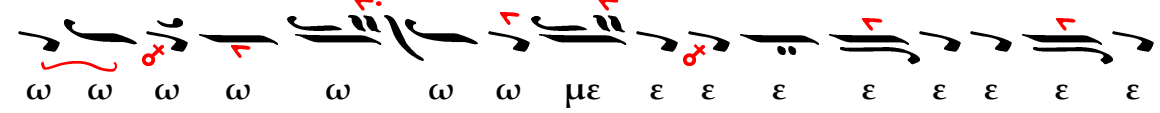
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

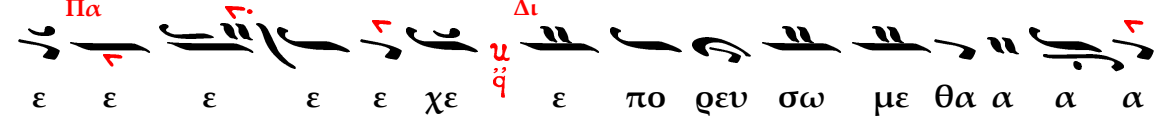

 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

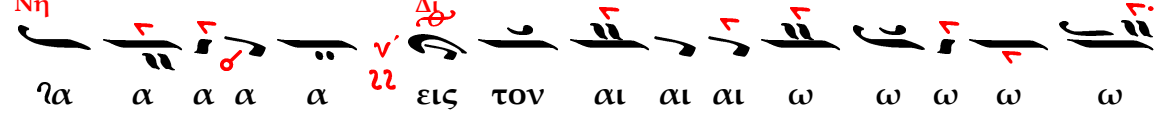
Νη

 Δι

 λε ε ε ε ε πο ρευ σω ω ω ω ω ω ω

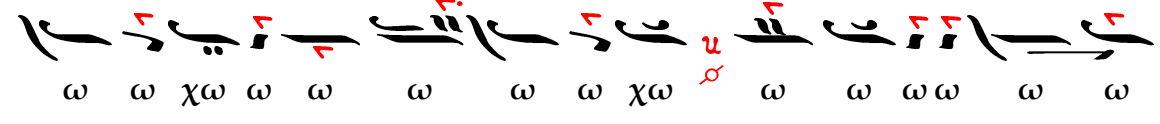

 ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε

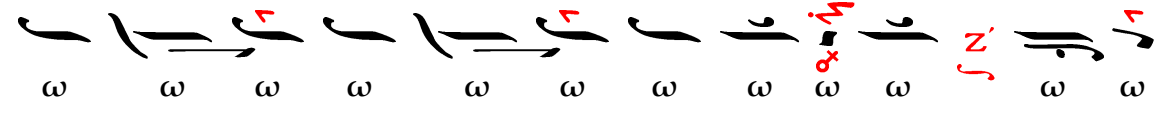
Πα

 Δι

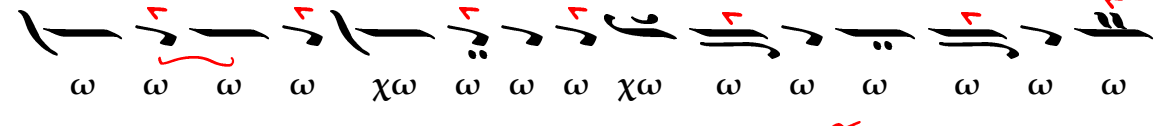
 ε ε ε ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α

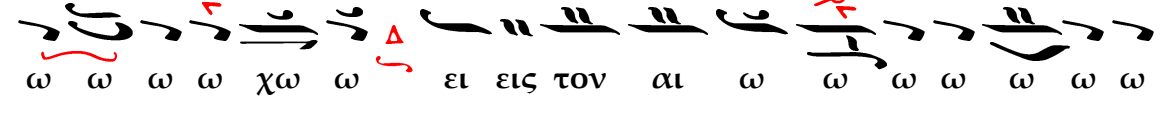
Νη

 Δι

 ια α α α α εις τον αι αι αι ω ω ω ω ω

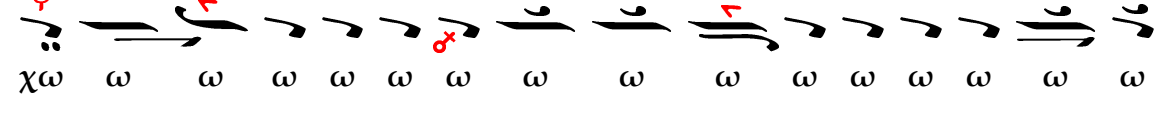

 ω ω χω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

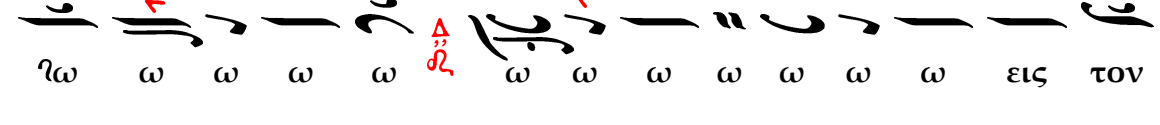

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

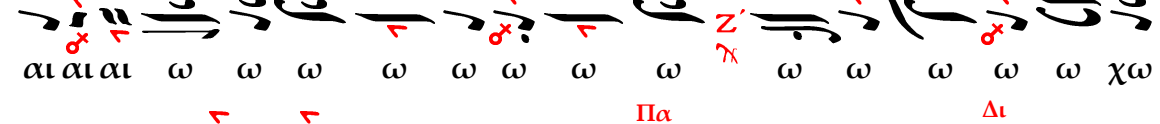

 Δι

 ω ω ω ω χω ει εις τον αι ω ω ω ω ω ω

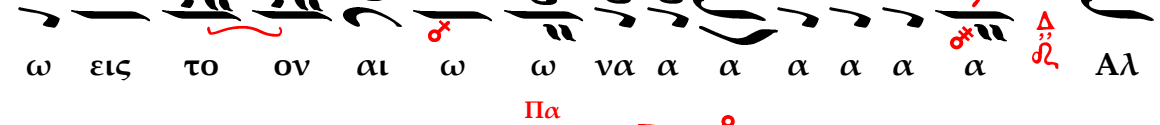

 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 Δι

 ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον

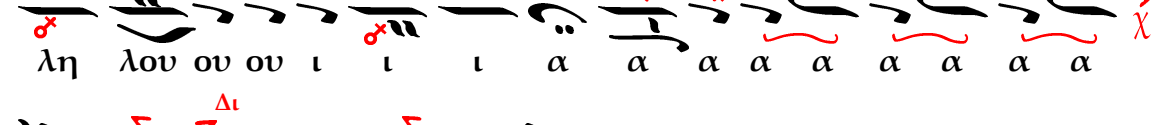

 Ζ'

 αι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω

 Πα

 Δι

 ω εις το ον αι ω ω να α α α α α α Αλ

 Πα

 λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

 Δι

 α α α α α α α α

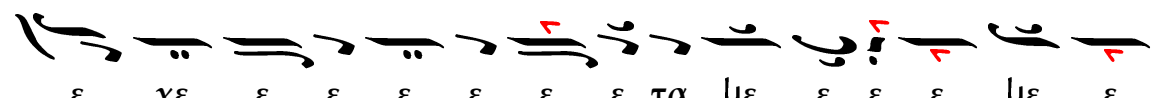
Εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος. (ἱζ' αἰών).

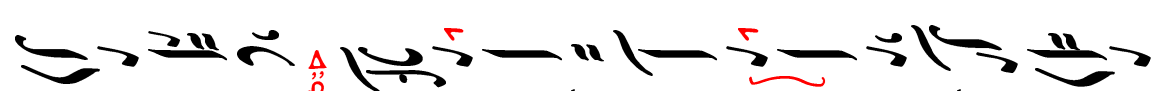
Ἰησοῦς ὁ Χριστός

$$Z_{\nu} - \theta''_{\bar{q}}$$
[illegible]

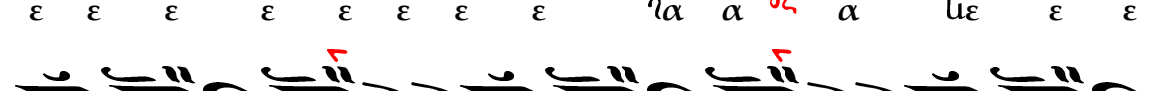
Νη
 χι
 κυ υ ρι
 ε ε ε λε
 Πα
 Νη
 ε ε λε ε πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρε ε
 M
 Δι
 ε ε λε ε ε πο ο ρε ευ σω ω ω με ε
 Πα
 ε ε ε ε ε πο ρευ σω ω ω με θα α α α α
 Κε
 Δι
 α α α ει ει ει ει ηει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει εως το ο ο ο ο ο ο ο ο ο εως τον
 Ζ'
 Πα
 Δι
 αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 εως το ον αι ω ω να α α α α α α α
 Νη
 ηα χα α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ι
 M
 Δι
 ι α α λε ηα α α α α λε ηα α α λε ηα α
 Πα
 Δι
 ηα λε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε

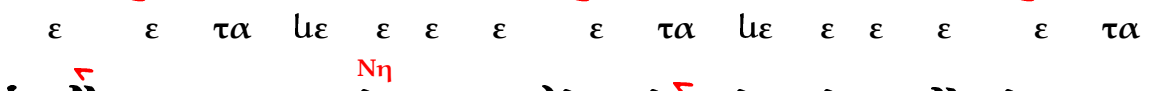
$\Pi\alpha$

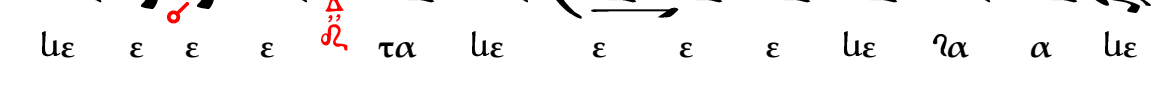

 ε χε ε ε ε ε ε ε τα ιε ε ε ε ιε ε

 ε ε ε ι ^Δ₂ α α α ιε ια α α α ιε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ια α ^Δ₂ α ιε ε ε

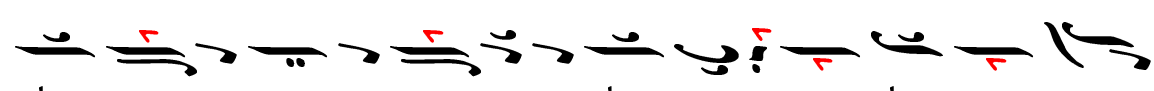

 ε ε τα ιε ε ε ε ε τα ιε ε ε ε ε τα

 ιε ε ε ε ^{Νη}_Δ τα ιε ε ε ε ιε ια α ιε

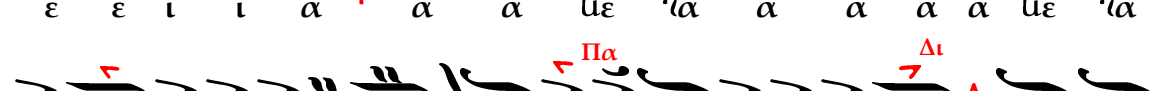

 ια α ια α ιε ε ιε ε ε ε ^{ν'}₂₂ α α ιε ε ε

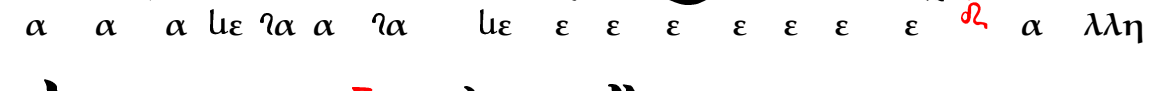

 ε ε ε ε τα ιε ε ε ε ιε ε ε ε ε τα

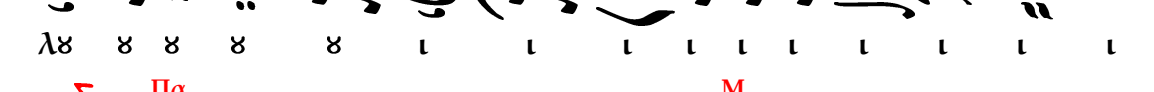

 ιε ε ε ε ε ε ε τα ιε ε ε ε ιε ε ε

 ε ε ι ι ^Μ_π α α α ιε ια α α α α ιε ια

 α α α ιε ια α ια ιε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι}_Δ α λλη

 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι

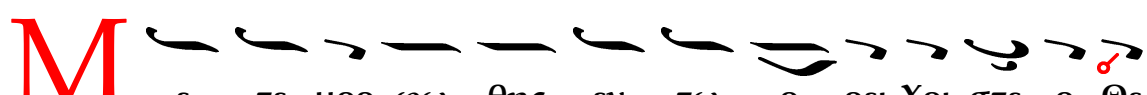

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α ^Δ₂

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ^Γα ϕ

 Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

ος δει ξας τοις Μαθηταις σε την δοξαν σε καθως η δυ
 ναν το λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σε
 το αιδιον προσβειαις της Θεοτοκοκρ
 φωτοδοταδο οξα σοι οι οι οι

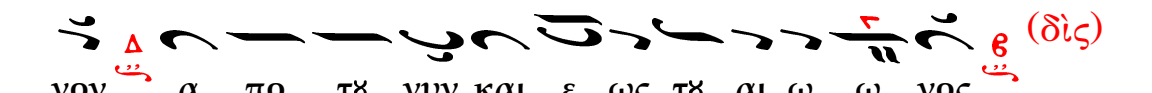
Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
 ως σε Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο
 ξαν σε οτι ηξιωσας ημας των α
 γιων σε μετασχειν μυστηριων τηρηση
 ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
 μεραν μελετωντας την δικαιοσυνην σε
 Αλληλῃ λῃ ἰα Αλληλῃ λῃ ἰα Αλλη
 λῃ ἰα ααα

Ἦχος Δι-Θ

Ει ητο ονομα Κυριου ελογημε

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος
T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως
 τϑ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν
 ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.